

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 105/2000/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman hyväksymisestä ("Tulli 2000") tehdyn päätöksen N:o 210/97/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 91/341/ETY kumoamisesta 1
- * Komission asetus (EY) N:o 106/2000, annettu 18 päivänä tammikuuta 2000, Tanskan lipun alla purjehtivien alusten kilohailin kalastuksen lopettamisesta 3 päivänä marraskuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 2341/1999 kumoamisesta 5
- Komission asetus (EY) N:o 107/2000, annettu 18 päivänä tammikuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6
- Komission asetus (EY) N:o 108/2000, annettu 18 päivänä tammikuuta 2000, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 8
- Komission asetus (EY) N:o 109/2000, annettu 18 päivänä tammikuuta 2000, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 10
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista 12

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/39/EY:

- * Komission päätös, tehty 16 päivänä joulukuuta 1999, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa annetun neuvoston direktiivin 90/429/ETY liitteen B muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4507) 21

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

2000/40/EY:

- * **Komission päätös, tehty 16 päivänä joulukuuta 1999, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi kylmäsäilytyslaitteille ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4522)** 22

2000/41/EY:

- * **Komission päätös, tehty 29 päivänä joulukuuta 1999, tiettyjen sitovien tariffitietojen voimassaolosta (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5135)** 27

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 105/2000/EY,**tehty 17 päivänä joulukuuta 1999,****yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman hyväksymisestä ("Tulli 2000") tehdyn päätöksen N:o 210/97/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 91/341/ETY kumoamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman ("Tulli 2000") hyväksymisestä 19 päivänä joulukuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 210/97/EY ⁽⁴⁾ on määritetty yhteiset tavoitteet sisämarkkinoilla harjoitettavan yhteisön tullitoiminnan tehostamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi.
- 2) Tietojärjestelmien käyttäminen yhteisön tasolla tullialalla on osoittanut, että automaattisen tietojenkäsittelyn avulla voidaan paremmin taata tullimenettelyjen moitteeton soveltaminen kaikkialla yhteisön tullialueella ja varmistaa yhteisön omien varojen suojaaminen sekä samalla minimoida hallinnolliset rasitteet. Kyseiset järjestelmät ovat osoittautuneet Euroopan unionin tullihallintojen yhteistyön keskeisiksi välineiksi.
- 3) Olisi luotava viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmiä ja taattava tullijärjestelmien tarpeiden edistäminen yhteistyön jatkamisen varmistamiseksi.

- 4) Euroopan unionissa suoritetaan vuosittain noin 18 miljoonaa passitusta, ja uuden tietokoneistetun passitusjärjestelmän kehittäminen vastaa 23 prosenttia Tulli 2000 -ohjelman kokonaistalousarviosta. Tämän ohjelman täytäntöönpanoa koskevassa kertomuksessa todetaan kuitenkin, että passitusjärjestelmän tietokoneistaminen on viivästynyt huomattavasti.

- 5) Korkeatasoinen ja koko yhteisössä vastaavanlainen koulutus takaa tämän ohjelman tavoitteiden toteuttamisen. Yhteisön tullitoiminnan tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden lisäämiseen tähtäävien yhteisön pyrkimysten johdonmukaisuuden lujittamiseksi olisi Tulli 2000 -ohjelman puitteissa kehitettävä jäsenvaltioiden tullihallintojen virkamiesten ammatillista koulutusta, joka on aloitettu 20 päivänä kesäkuuta 1991 tehdyllä neuvoston päätöksellä 91/341/ETY ⁽⁵⁾ perustetulla Matt-haeus-ohjelmalla.

- 6) Jotta voidaan varmistaa yhteisön toiminnan yhtenäisyys autettaessa kansallisia hallintoja parantamaan tullitoimintaa sisämarkkinoilla, on toimintaa toteutettaessa tärkeää varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa.

- 7) Paras tapa varmistaa tämä yhdenmukainen lähestymistapa on koota kaikki työmenetelmiä, tietokoneistamista ja tullihallintojen virkamiesten kouluttamista koskevat toimet yhteen säädökseen ja niille myönnettävä rahoitus yhteen budjettikohtaan.

- 8) Tämä yhtenäistetty lähestymistapa turvaa paitsi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle tarpeellisen talousarviota koskevan avoimuuden myös Euroopan koko tullipolitiikan avoimuuden.

⁽¹⁾ EYVL C 396, 19.12.1998, s. 13 ja EYVL C 247, 31.8.1999, s. 28.

⁽²⁾ EYVL C 138, 18.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 409), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 1999 (EYVL C 317, 4.11.1999, s. 12), Euroopan parlamentin päätös, tehty 2. joulukuuta 1999 ja neuvoston päätös, tehty 16. joulukuuta 1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 33, 4.2.1997, s. 24.

- 9) Petosten torjunta ja alan moitteeton toiminta ovat ohjelman toteutuksessa etusijalla.

⁽⁵⁾ EYVL L 187, 13.7.1991, s. 41.

- 10) Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaiden, Kyproksen ja Maltan olisi voitava osallistua ohjelmaan.
- 11) Euroopan unioni on ehdottanut, että Turkki voisi osallistua tapauskohtaisesti tiettyihin yhteisön ohjelmiin samoin edellytyksin, joita sovelletaan assosioituneihin Keski- ja Itä-Euroopan maihin.
- 12) Edellä mainituilta kolmansilta mailta saatavat tulot ovat varoja, jotka määritetään ennalta käytettäviksi kyseessä olevaan ohjelmaan, ja ne olisi kirjattava sellaisina vastavaan menokohtaan.
- 13) Tässä päätöksessä vahvistetaan koko ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, jotka ovat talousarviota koskevista kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁽¹⁾ 33 kohdassa tarkoitettu ensisijainen ohje.
- 14) ”Tulli 2000” -ohjelman soveltamista olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2002, jotta tällä päätöksellä tehdyt muutokset voisivat vaikuttaa täysimääräisesti.
- 15) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- 16) Talousarvion avoimuudelle olisi annettava tärkeä merkitys,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 210/97/EY seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimintaohjelman nimenä on ”Tulli 2002” ja se toteutetaan 1 päivänä tammikuuta 1996 alkavana ja 31 päivänä joulukuuta 2002 päättyvänä aikana.”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Komissio ja jäsenvaltiot määrittelevät yhdessä tullipoliittikkaa koskevan yhteisen lähestymistavan tullipoliittisessa ryhmässä, joka muodostuu komission ja jäsenvaltioiden tulliasioista vastaavista pääjohtajista tai heidän edustajistaan. Komissio tiedottaa säännöllisesti tullipoliittiselle ryhmälle ohjelman toteuttamista koskevista toimenpiteistä.”.

2. Kumotaan 3 artikla.

3. Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 8 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan toisesta luetelmakohdasta ilmaisu ”vuoteen 1998 mennessä”.

b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Yhteisön passitusjärjestelmän automatisoinnin, joka mainitaan 2 kohdan 2 alakohdan toisessa luetelmakohdassa, on oltava täysin toimiva 30 päivään kesäkuuta 2003 mennessä. Komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jos uuden tietokoneistetun passitusjärjestelmän (NCTS) asentamisen ja käyttöönoton yhteydessä ilmenee viivästyksiä.

4. Kaikkiin tämän ohjelman mukaisesti toteutettaviin toimiin sisällytetään petosten torjuntaa tukevia aineksia, jolleivät ne haittaa kyseisten toimien tehokasta toteuttamista.”

4. Korvataan 11 artiklassa ilmaisu ”Edellä 3 artiklan mukaisesti” ilmaisulla ”Jäljempänä 16 b artiklassa säädetyin menettelyin mukaisesti”.

5. Lisätään 12 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Komissio pyrkii yhdessä jäsenvaltioiden kanssa määrittämään suoritusperusteet, joiden avulla jäsenvaltiot voivat tehokkaammin valvoa tullien kantoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21 päivänä joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ ja Euroopan yhteisöjen omista varoista 31 päivänä lokakuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/728/EY, Euratom⁽²⁾ muuttamista.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, EHTY, Euratom) N:o 2729/98 (EYVL L 347, 23.12.1998, s. 3).

⁽²⁾ EYVL L 293, 12.11.1994, s. 9.”

6. Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmät, käsikirjat ja oppaat

1. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat tarpeelliseksi katsomiensa olemassa olevien viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien, käsikirjojen ja oppaiden toimivuuden. Ne luovat tarpeelliseksi katsomiaan uusia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmiä, käsikirjoja ja oppaita sekä huolehtivat niiden toimivuudesta.

2. Yhteisön vastuulla olevia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osia ovat sellaiset näihin järjestelmiin kuuluvat yhteisön tietokannat, laitteistot, ohjelmistot ja verkkoyhteydet, joiden on oltava kaikille jäsenvaltioille yhteiset järjestelmien yhteenkytettävyyden ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi riippumatta siitä, onko ne asennettu komission (tai nimetyn alihankkijan) tiloihin vai jäsenvaltioiden (tai nimetyn alihankkijan) tiloihin.

⁽¹⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Sellaisia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osia, joista yhteisö ei vastaa, ovat näihin järjestelmiin kuuluvat kansalliset tietokannat, yhteisön vastuulla olevien osien ja muiden osien väliset verkkoyhteydet sekä ohjelmistot ja laitteistot, joita kukin jäsenvaltio pitää tarpeellisina voidakseen käyttää kyseisiä järjestelmiä täysimääräisesti koko hallinnossaan.”.

7. Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 1 kohdasta sanat: ”päätoksen 91/341/ETY ja”;

b) Kumotaan 5 kohta.

8. Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Virkamiesvaihdot ja seminaarit

1. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät virkamiesvaihtoja. Kussakin vaihdossa keskitytään ammatillisen toiminnan tiettyyn osa-alueeseen, ja kyseisten virkamiesten ja hallintojen on valmistettava kukin vaihto riittävän hyvin ja esitettävä siitä jälkikäteen arvio.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vaihtoihin osallistuvat virkamiehet kykenisivät työskentelemään vastaanottavassa toimipaikassa. Tätä varten niiden on annettava vaihtoihin osallistuville virkamiehille valtuudet suorittaa näille annettaviin tehtäviin liittyvät toimet. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteiden niin vaatiessa ja erityisesti kunkin jäsenvaltion oikeusjärjestyksen vaatimusten huomioon ottamiseksi rajoittaa valtuuksien laajuutta.

Vaihdon aikana virkamieheltä on tehtäviensä hoidossa sama yksityisoikeudellinen korvausvastuu kuin vastaanottavan valtion virkamiehillä. Vaihtoon osallistuvia virkamiehiä koskevat samat salassapitovelvollisuutta koskevat säännöt kuin vastaanottavan valtion virkamiehiä.

2. Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät seminaareja, joihin osallistuu jäsenvaltioiden hallintojen ja komission virkamiehiä sekä tarvittaessa talouselämän ja korkeakoulujen edustajia.”.

9. Lisätään artiklat seuraavasti:

”16 a artikla

Hakijamaiden osallistuminen

Ohjelmaan voivat yhteisön tullilainsäädännössä asetetuissa rajoissa osallistua sekä Keski- ja Itä-Euroopan hakijamaat Eurooppa-sopimusten määräysten mukaisesti, joilla vahvistetaan osallistumista koskevat yksityiskohdalliset säännöt ja edellytykset, että Kypros ja Malta. Ohjelmaan voi tulliliiton nojalla osallistua myös Turkin yhteisön tullilainsäädännössä asetetuissa rajoissa.

Ohjelman yhteisrahoitukseen tarkoitettujen määrärahojen vuosittainen erittely julkaistaan Euroopan unionin talousarvion pääluokan III osan B liitteessä IV.

16 b artikla

Täytäntöönpano

Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 16 c artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen.

16 c artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.”.

10. Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle:

- viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000 väliaikainen kertomus, ja
- viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 loppukertomus

tämän ohjelman täytäntöönpanosta.

3. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle:

- viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 väliaikaisen kertomuksen tämän ohjelman täytäntöönpanosta,
- viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2001 tämän ohjelman jatkamisen aiheellisuutta koskevan tiedonannon, johon liitetään tarvittaessa asianmukainen ehdotus,
- viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2003 loppukertomuksen tämän ohjelman täytäntöönpanosta.

Nämä kertomukset toimitetaan tiedoksi myös talous- ja sosiaalikomitealle.”.

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettussa tiedonannossa ja loppukertomuksessa arvioidaan kaikkea kussakin ohjelmaan perustuvassa toimessa saavutettua edistystä. Niihin liitetään selvitys, jossa arvioidaan tullihallintojen tietokonejärjestelmien vahvuuksia ja heikkouksia, jotka mahdollisesti vaikuttavat sisämarkkinoiden täytäntöönpanoon.

Näissä liiteselvityksissä esitetään tarpeelliset ehdotukset, joiden avulla varmistetaan toimijoiden yhtäläinen kohtelu kaikkialla yhteisön tullialueella ja tietojen keruun käyttäminen yhteisön taloudellisten etujen tosiasialliseen suojaamiseen.”.

11. Korvataan 18 artiklan 1 kohta seuraavasti:

3 artikla

”1. Rahoituspuitteet tämän ohjelman täytäntöönpanolle 1 päivän tammikuuta 1996 ja 31 päivän joulukuuta 2002 välisenä aikana vahvistetaan 135 miljoonaksi euroksi liitteessä olevan yksityiskohtaisen erittelyn mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimia, joiden rahoituksesta säädetään muiden yhteisön ohjelmien yhteydessä.

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Vuotuiset määrärahat hyväksytään rahoitusnäkymien asettamissa rajoissa.”.

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

12. Korvataan liite tämän päätöksen liitteessä olevalla tekstillä.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 1999.

2 artikla

Kumotaan päätös 91/341/ETY tämän päätöksen voimaantulopäivästä lukien.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

N. FONTAINE

K. HEMILÄ

Puhemies

Puheenjohtaja

LIITE

”LIITE

18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahoituspuitteiden erittely

(miljoonaa ecua/euroa)

	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	Yhteensä
<i>Sisäiset politiikat</i>								
Sisämarkkinoiden määrärahojen uudelleenjako	—	3,8	2,6	2,9	3,2	3,2	3,2	18,9
Koulutus				2,6	2,6	2,6	2,6	10,4
Tietokoneistaminen	1,0	2,7	15,0	15,0	16,5	16,8	16,9	83,9
Petostentorjunnan keinojen tehostaminen	—	1,8	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	9,3
<i>Ulkoiset toimet</i>	1,9	2,7	1,9	1,5	1,5	1,5	1,5	12,5
Yhteensä	2,9	11,0	21,0	23,5	25,3	25,6	25,7	135,0”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 106/2000,**annettu 18 päivänä tammikuuta 2000,****Tanskan lipun alla purjehtivien alusten kilohailin kalastuksen lopettamisesta 3 päivänä marraskuuta 1999 annetun asetuksen (EY) N:o 2341/1999 kumoamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2846/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2341/1999 ⁽³⁾ kielletään Tanskan lipun alla purjehtivilta tai Tanskassa rekisteröidyiltä aluksilta kilohailin kalastus ICES-alueiden Iia (EY-alue) ja IV (EY-alue) vesillä.
- 2) Neuvosto muutti 7 päivänä joulukuuta 1999 toisen kerran neuvoston asetusta (EY) N:o 48/1999 ⁽⁴⁾, jossa vahvistetaan vuodeksi 1999 tiettyjen kalakantojen suurimmat sallitut saaliit ja niiden pyyntiä koskevat tietyt edellytykset.

3) Tanskan kilohailikiintiö ICES-alueilla Iia (EY-alue) ja IV (EY-alue) on korotettu 187 380 tonniin.

4) Tästä syystä Tanskan lipun alla purjehtiville tai Tanskassa rekisteröidyille aluksille olisi sallittava kilohailin kalastus ICES-alueiden Iia (EY-alue) ja IV (EY-alue) vesillä. Asetus (EY) N:o 2341/1999 olisi näin ollen kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotaan asetukset (EY) N:o 2341/1999.

2 artikla

Tämä asetukset tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetukset on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 281, 4.11.1999, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 13, 18.1.1999, s. 1.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 107/2000,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- 2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 18 päivänä tammikuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	94,2
	204	55,4
	999	74,8
0707 00 05	052	140,7
	628	152,7
	999	146,7
0709 90 70	052	125,5
	204	110,8
	999	118,2
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	57,1
	204	40,5
	212	42,9
	220	24,3
	624	59,2
	999	44,8
0805 20 10	052	74,1
	204	59,8
	999	66,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,7
	204	54,4
	464	100,4
	624	53,6
	999	69,3
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	63,5
	999	64,8
	400	85,9
	404	84,2
	720	71,3
	728	60,0
0808 20 50	999	75,3
	064	65,3
	400	87,7
	720	111,3
	999	88,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2645/98 (EYVL L 335, 10.12.1998, s. 22) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 108/2000,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2000,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2584/1999 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä

siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat,

- 2) siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan; tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat,
- 3) markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti, ja
- 4) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat munien ja siipikarjanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95, liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 314, 8.12.1999, s. 26.

LIITE

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta EUR/100 kg	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus EUR/100 kg	Alkuperä (¹)
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	187,4	36	01
		185,5	37	02
		264,4	11	03
		264,4	11	04
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	205,1	24	01
		202,4	25	02

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia
- 02 Thaimaa
- 03 Chile
- 04 Argentiina"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 109/2000,
annettu 18 päivänä tammikuuta 2000,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30
päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan
2 kohdan neljännen alakohdan,

sekä katsoo, että

- 1) viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen,
rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavat
tuet vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 71/
2000⁽³⁾, ja
- 2) asetuksessa (EY) N:o 71/2000 tarkoitettujen yksityiskoh-
taisten sääntöjen soveltamisesta komission käytettävissä
oleviin tietoihin seuraa, että tällä hetkellä voimassa

olevat vientituet olisi muutettava tämän asetuksen liit-
teen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa
tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden asetuksen (EY)
N:o 71/2000 liitteessä vahvistetut vientituet muutetaan tämän
asetuksen liitteen mukaisesti siinä esiintyvien tuotteiden osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 10, 14.1.2000, s. 6.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien muuttamisesta 18 päivänä tammikuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	49,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	45,75
1001 90 99 9000	03	27,50	1101 00 15 9150	01	42,25
	02	0	1101 00 15 9170	01	39,00
1002 00 00 9000	03	57,50	1101 00 15 9180	01	36,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	21,00	1102 10 00 9500	01	87,00
	02	0	1102 10 00 9700	01	68,50
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	15,00 ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	13,40 ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	31,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	15,00 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

⁽²⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/93/EY,
annettu 13 päivänä joulukuuta 1999,
sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan, 55 artiklan ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- 1) Komissio antoi 16 päivänä huhtikuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon otsikolla Eurooppalainen elektronisen kaupankäynnin aloite.
- 2) Komissio antoi 8 päivänä lokakuuta 1997 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle tiedonannon otsikolla Tietoturvan ja luottamuksen varmistaminen sähköisessä viestinnässä — Digitaalisia allekirjoituksia ja viestien salausta koskeva Eurooppalainen malli.
- 3) Neuvosto kehotti 1 päivänä joulukuuta 1997 komissiota antamaan mahdollisimman pian ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi digitaalisista allekirjoituksista.
- 4) Sähköisessä viestinnässä ja kaupankäynnissä tarvitaan sähköisiä allekirjoituksia ja niihin liittyviä, tiedon todentamisen mahdollistavia palveluja. Jäsenvaltioiden väliset erot sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista ja varmennepalvelujen tarjoajien akkreditointia koskevissa säännöissä saattavat haitata huomattavasti sähköistä viestintää ja kaupankäyntiä. Toisaalta selkeät sähköisiin allekirjoituksiin sovellettavat ehtoja koskevat yhteisön puitteet vahvistavat luottamusta uusiin teknologioihin ja lisäävät niiden yleistä hyväksyntää. Jäsenvaltioiden lainsäädäntö ei saisi estää tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla.
- 5) Sähköisiin allekirjoituksiin liittyvien tuotteiden yhteentoimivuutta olisi edistettävä. Perustamissopimuksen 14 artiklan mukaan sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan. Sähköisiin allekirjoituksiin liittyville tuotteille

asetettuja keskeisiä erityisvaatimuksia on noudatettava vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla ja luottamuksen lisäämiseksi sähköisiin allekirjoituksiin, sanotun kuitenkin rajoittamatta kaksikäyttötuotteiden vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän käyttöön ottamisesta 19 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3381/94 ⁽⁵⁾ ja kaksikäyttötuotteiden viennin valvontaa koskevasta yhteisestä toiminnasta 19 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/942/YUTP ⁽⁶⁾ soveltamista.

- 6) Tällä direktiivillä ei yhdenmukaisteta tiedon luottamuksellisuutta koskevien palvelujen tarjoamista sikäli kuin kyseisiin palveluihin sovelletaan yleistä järjestystä tai yleistä turvallisuutta koskevia kansallisia säännöksiä.
- 7) Sisämarkkinat takaavat henkilöiden vapaan liikkuvuuden, ja sen johdosta Euroopan unionin kansalaiset ja asukkaat joutuvat yhä useammin kääntymään muiden jäsenvaltioiden kuin asuinvaltionsa viranomaisten puoleen. Mahdollisuus käyttää sähköistä viestintää voisi olla suureksi avuksi tässä suhteessa.
- 8) Internetin nopea tekninen kehitys ja maailmanlaajuisuus edellyttävät lähestymistapaa, joka on avoin erilaisille sähköisille tiedon todentamistekniikoille ja -palveluille.
- 9) Sähköisiä allekirjoituksia käytetään useissa eri tilanteissa ja sovelluksissa, mistä on seurauksena suuri määrä erilaisia uusia palveluja ja tuotteita, jotka liittyvät sähköisiin allekirjoituksiin tai joissa käytetään sähköisiä allekirjoituksia. Tällaisten palvelujen ja tuotteiden määritelmä ei saisi rajoittua varmenteiden myöntämiseen ja hallinnointiin, vaan siihen olisi kuuluttava myös muut palvelut ja tuotteet, joissa käytetään sähköisiä allekirjoituksia tai jotka liittyvät niihin, kuten rekisteröintipalvelut, aikaleimapalvelut, hakemistopalvelut, laskentapalvelut ja sähköisiin allekirjoituksiin liittyvät neuvontapalvelut.
- 10) Sisämarkkinat antavat varmennepalvelujen tarjoajille mahdollisuuden kehittää valtioiden rajat ylittäviä toimintojaan kilpailukykynsä lisäämiseksi ja siten tarjota kuluttajille ja yrityksille uusia mahdollisuuksia turvalliseen tiedonvaihtoon ja sähköiseen kaupankäyntiin rajoista riippumatta. Avoimissa verkoissa tapahtuvan yhteisön laajuisen varmennepalvelujen tarjonnan edistämiseksi varmennepalvelujen tarjoajien olisi voitava vapaasti tarjota palvelujaan ilman ennakkovaltuutusta. Ennakkovaltuutuksella ei tarkoiteta ainoastaan lupaa, joka

⁽¹⁾ EYVL C 325, 23.10.1998, s. 5.

⁽²⁾ EYVL C 40, 15.2.1999, s. 29.

⁽³⁾ EYVL C 93, 6.4.1999, s. 33.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. tammikuuta 1999 (EYVL C 104, 14.4.1999, s. 49), neuvoston virallinen kanta, vahvistettu 28. kesäkuuta 1999 (EYVL C 243, 27.8.1999, s. 33) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 27. lokakuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) sekä neuvoston päätös, tehty 30. marraskuuta 1999.

⁽⁵⁾ EYVL L 367, 31.12.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 837/95 (EYVL L 90, 21.4.1995, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 367, 31.12.1994, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 1999/193/YUTP (EYVL L 73, 19.3.1999, s. 1).

- edellyttää, että kyseisen varmennepalvelujen tarjoajan on saatava kansallisilta viranomaisilta päätös ennen varmennepalvelujensa tarjoamisen aloittamista, vaan myös muita vastaavia toimenpiteitä.
- 11) Vapaaehtoisuuteen perustuvat akkreditointijärjestelmät, joilla pyritään parempaan palvelujen tarjontaan, voivat antaa varmennepalvelujen tarjoajille tarkoituksenmukaiset puitteet kehittää palvelujaan kehittyvien markkinoiden edellyttämän luottamuksen, turvallisuuden ja laadun saavuttamiseksi. Tällaisten järjestelmien olisi rohkaistava parhaiden käytäntöjen kehittämistä varmennepalvelujen tarjoajien keskuudessa. Varmennepalvelujen tarjoajien olisi voitava vapaasti liittyä tällaisiin akkreditointijärjestelmiin ja saada niiden tarjoamat edut hyväkseen.
- 12) Varmennepalveluja voi tarjota kansallisen lainsäädännön mukainen julkinen yhteisö taikka oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö. Jäsenvaltioiden ei tulisi kieltää varmennepalvelujen tarjoajia toimimasta vapaaehtoisten akkreditointijärjestelmien ulkopuolella. Olisi varmistettava, että tällaiset akkreditointijärjestelmät eivät vähennä kilpailua varmennepalvelujen alalla.
- 13) Jäsenvaltiot voivat päättää tavasta, jolla ne varmistavat tässä direktiivissä annettujen säännösten noudattamisen valvonnan. Tällä direktiivillä ei estetä yksityisellä sektorilla syntyvien valvontajärjestelmien perustamista. Tässä direktiivissä ei veloiteta varmennepalvelujen tarjoajia pyytämään, että heitä valvottaisiin jonkin soveltuvan akkreditointijärjestelmän mukaisesti.
- 14) On tärkeää löytää tasapaino kuluttajien ja yritysten tarpeiden välillä.
- 15) Liite III sisältää turvallisia allekirjoituksen luomismenetelmiä koskevat vaatimukset kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten toimivuuden varmistamiseksi. Se ei koske koko järjestelmäympäristöä, jossa kyseiset menetelmät toimivat. Sisämarkkinoiden toiminta edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot toimivat pikaisesti, jotta liitteen III mukaisten turvallisten allekirjoituksen luomismenetelmien vaatimustenmukaisuuden arvioinnista vastaavat laitokset voidaan nimetä. Markkinoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi vaatimustenmukaisuuden arvioinnin on oltava oikea-aikaista ja tehokasta.
- 16) Tällä direktiivillä edistetään sähköisten allekirjoitusten käyttöä ja oikeudellista tunnustamista yhteisössä. Säätelypuitteita ei tarvita yksinomaan sellaisissa vapaaehtoisuuteen perustuviin yksitysoikeudellisiin sopimuksiin perustuvissa järjestelmissä käytettäviä sähköisiä allekirjoituksia varten, joiden osanottajamäärä on määritelty. Osapuolten vapautta sopia keskenään niistä ehdoista ja edellytyksistä, joilla ne hyväksyvät sähköisesti allekirjoitetun tiedon, olisi kunnioitettava kansallisen lainsäädännön sallimissa rajoissa. Olisi tunnustettava tällaisissa järjestelmissä käytettävien sähköisten allekirjoitusten oikeudelliset vaikutukset ja mahdollisuus käyttää niitä todisteina oikeudellisissa menettelyissä.
- 17) Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole yhdenmukaistaa sopimusoikeutta koskevia kansallisia sääntöjä, erityisesti sopimusten tekemistä ja täyttämistä taikka muita sopimuksiin perustumattomia allekirjoituksia koskevia muotomääräyksiä. Tämän vuoksi sähköisten allekirjoitusten oikeudellista vaikutusta koskevat säännökset eivät saisi rajoittaa kansallisessa lainsäädännössä sopimusten tekemiselle asetettuja muotovaatimuksia eikä sääntöjä, joissa määritellään sopimuksen tekopaikka.
- 18) Allekirjoituksen luomiseen käytettävien tietojen tallentaminen ja kopiointi saattaa vaarantaa sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen pätevyyden.
- 19) Sähköisiä allekirjoituksia käytetään julkisella sektorilla kansallisessa ja yhteisön hallinnossa sekä kyseisten hallintojen keskinäisessä sekä kansalaisten ja taloudellisten toimijoiden kanssa tapahtuvassa viestinnässä, esimerkiksi julkisiin hankintoihin, verotukseen, sosiaaliturvaan, terveydenhuoltoon ja oikeushallintoon liittyvässä viestinnässä.
- 20) Sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutuksiin liittyvillä yhdenmukaistetuilla perusteilla säilytetään yhtenäiset oikeudelliset puitteet koko yhteisössä. Kansallisessa lainsäädännössä on toisistaan poikkeavia vaatimuksia käsin kirjoitettujen allekirjoitusten oikeudelliselle pätevyydelle. Varmenteita voidaan käyttää sähköisen allekirjoituksen suorittavan henkilön henkilöllisyyden varmentamiseen. Hyväksytyihin varmenteihin perustuvilla kehittyneillä sähköisillä allekirjoituksilla pyritään saavuttamaan korkeampi turvallisuustaso. Hyväksytyyn varmenteeseen perustuvia turvallisia allekirjoituksen luomismenetelmällä luotuja kehittyneitä sähköisiä allekirjoituksia voidaan pitää käsin kirjoitettujen allekirjoitusten kanssa oikeudellisesti samanarvoisina ainoastaan, jos käsin kirjoitetuille allekirjoituksille asetetut vaatimukset täyttyvät.
- 21) Sähköisten todentamismenetelmien yleisen hyväksynnän edistämiseksi on varmistettava, että sähköisiä allekirjoituksia voidaan käyttää todisteena oikeudellisissa menettelyissä kaikissa jäsenvaltioissa. Sähköisten allekirjoitusten oikeudellisen tunnustamisen olisi perustuttava objektiivisiin arviointiperusteisiin eikä oltava sidoksissa siihen, onko palvelun tarjoaja saanut valtuutuksen. Oikeudenalat, joilla sähköisiä asiakirjoja ja sähköisiä allekirjoituksia voidaan käyttää, vahvistetaan kansallisessa lainsäädännössä. Tämä direktiivi ei rajoita kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa tehdä päätös direktiivin vaatimusten täyttymisestä eikä se vaikuta kansallisiin sääntöihin, jotka koskevat tuomioistuimessa suoritettavaa vapaata todistusharkintaa.
- 22) Yleisölle suunnattuja varmennepalveluja tarjoavat varmennepalvelujen tarjoajat kuuluvat kansallisten vastuusääntöjen piiriin.
- 23) Kansainvälisen sähköisen kaupankäynnin kehittyminen edellyttää rajat ylittäviä järjestelyjä, joissa on mukana myös yhteisön ulkopuolisia maita. Maailmanlaajuisen yhteensopivuuden takaamiseksi voisi olla hyödyllistä tehdä yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa sopimuksia varmennepalvelujen keskinäistä tunnustamista koskevista monenvälisistä säännöistä.

- 24) Lisätäkseen käyttäjien luottamusta sähköiseen viestintään ja kaupankäyntiin varmennepalvelujen tarjoajien on noudatettava tietoturvalainsäädäntöä ja kunnioitettava yksityisyyden suojaa.
- 25) Salanimien käytön sallimisen varmenteissa ei tulisi estää jäsenvaltioita edellyttämästä henkilöiden tunnistamista yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- 26) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet on hyväksyttävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 2 artiklan mukaisesti.
- 27) Komissio tarkastelee tätä direktiiviä kaksi vuotta sen voimaantulon jälkeen muun ohessa varmistaakseen, etteivät tekninen kehitys tai lainsäädännössä tapahtuneet muutokset ole muodostuneet esteeksi direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiselle. Komission olisi tutkittava asiaan liittyvien tekniikan alojen vaikutuksia sekä toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tätä kysymystä koskeva kertomus.
- 28) Perustamissopimuksen 5 artiklassa esitettyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa asetettua tavoitetta eli sähköisten allekirjoitusten tarjontaa ja siihen liittyviä palveluja koskevien yhdenmukaisten oikeudellisten puitteiden luomista, ja se voidaan sen vuoksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tämän direktiivin tarkoituksena on helpottaa sähköisten allekirjoitusten käyttöä ja edistää osaltaan niiden oikeudellista tunnustamista. Sillä vahvistetaan oikeudelliset puitteet sähköisille allekirjoituksille ja tietyille varmennepalveluille sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

Se ei koske sopimusten tekemiseen ja pätevyYTEEN liittyviä kysymyksiä eikä muita oikeudellisia veloituksia, joihin liittyy kansallisessa lainsäädännössä tai yhteisön oikeudessa säädettyjä muotovaatimuksia eikä se vaikuta asiakirjojen käyttöä koskeviin kansallisen tai yhteisön oikeuden sääntöihin ja rajoituksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'sähköisellä allekirjoituksella' sähköisessä muodossa olevaa tietoa, joka on liitetty tai joka loogisesti liittyy muuhun sähköiseen tietoon ja jota käytetään todentamisen välineenä;

- 2) 'kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella' sähköistä allekirjoitusta, joka täyttää seuraavat vaatimukset:
- a) se liittyy yksiselitteisesti sen allekirjoittajaan;
 - b) sillä voidaan yksilöidä allekirjoittaja;
 - c) se on luotu keinoilla, jotka allekirjoittaja voi pitää yksinomaisessa valvonnassaan; ja
 - d) se on liitetty sen kohteena olevaan tietoon siten, että tiedon mahdollinen myöhempi muuttaminen voidaan havaita,
- 3) 'allekirjoittajalla' henkilöä, jolla on hallussaan allekirjoituksen luomismenetelmä ja joka toimii joko itsensä tai edustamansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taikka yhteisön puolesta,
- 4) 'allekirjoituksen luomiseen käytettävillä tiedoilla' ainutlaatuista tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodeja tai yksityisiä salausavaimia, joita allekirjoittaja käyttää luodakseen sähköisen allekirjoituksen,
- 5) 'allekirjoituksen luomismenetelmällä' asetuksin varustettua ohjelmistoa tai laitteistoa allekirjoituksen luomiseen käytettävien tietojen toteuttamiseksi,
- 6) 'turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä' allekirjoituksen luomismenetelmää, joka täyttää liitteessä III vahvistetut vaatimukset,
- 7) 'allekirjoituksen todentamiseen käytettävillä tiedoilla' tietokokonaisuutta, esimerkiksi koodeja tai julkisia salausavaimia, joita käytetään sähköisen allekirjoituksen todentamiseen,
- 8) 'allekirjoituksen todentamismenetelmällä' asetuksin varustettua ohjelmistoa tai laitteistoa allekirjoituksen todentamiseen käytettävien tietojen toteuttamiseksi,
- 9) 'varmenteella' sähköistä todistusta, joka liittyy allekirjoituksen todentamiseen käytettävät tiedot henkilöön, ja vahvistaa kyseisen henkilön henkilöllisyyden,
- 10) 'hyväksytyllä varmenteella' varmennetta, joka täyttää liitteessä I vahvistetut vaatimukset ja jonka liitteessä II vahvistetut vaatimukset täyttävä varmennepalvelujen tarjoaja myöntää,
- 11) 'varmennepalvelujen tarjoajalla' yhteisöä taikka oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, joka myöntää varmenteita tai tarjoaa muita sähköisiin allekirjoituksiin liittyviä palveluja,
- 12) 'sähköisiin allekirjoituksiin liittyvällä tuotteella' laitteistoja tai ohjelmistoja tai niiden merkityksellisiä osia, jotka on tarkoitettu varmennepalvelujen tarjoajan käyttöön tämän tarjotessa sähköisiä allekirjoituspalveluja tai käytettäväksi sähköisten allekirjoitusten luomiseen tai todentamiseen,
- 13) 'vapaaehtoisuuteen perustuvalla akkreditoinnilla' lupaa, jossa määritellään varmennepalvelujen tarjoamiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet, ja jonka kyseisten oikeuksien ja velvollisuuksien määrittelystä ja niiden noudattamisen valvonnasta vastuussa oleva julkinen tai yksityinen laitos myöntää kyseisen varmennepalvelujen tarjoajan pyynnöstä, ja jonka mukaan varmennepalvelujen tarjoajalla ei ole oikeutta harjoittaa luvasta johtuvia oikeuksia ennen kuin se on saanut kyseisen laitoksen päätöksen;

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3 artikla

Markkinoille pääsy

1. Jäsenvaltiot eivät saa tehdä varmennepalvelujen tarjoamisesta ennakkovaltuutuksen varaista.

2. Rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai ylläpitää vapaaehtoisuuteen perustuvia akkreditointijärjestelmiä parantaakseen varmennepalvelujen tarjonnan laatua. Kaikkien tällaisiin järjestelmiin liittyvien ehtojen on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien syiden perusteella saa rajoittaa akkreditoitujen varmennepalvelujen tarjoajien määrää.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava sellaisen asianmukaisen järjestelmän käyttöönotto, jonka avulla voidaan valvoa sen alueelle asettautuneita, hyväksytyjä varmenteita yleisölle myöntäviä varmennepalvelujen tarjoajia.

4. Jäsenvaltioiden nimeämät asianmukaiset julkiset tai yksityiset laitokset määrittelevät, ovatko turvalliset allekirjoituksen luomismenetelmät liitteessä III vahvistettujen vaatimusten mukaisia. Komissio vahvistaa 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen perusteet, joiden mukaan jäsenvaltiot määrittelevät, onko laitos nimettävä.

Kaikkien jäsenvaltioiden on tunnustettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten suorittama, liitteessä III vahvistettujen vaatimusten täyttyminen määrittely.

5. Komissio voi 9 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti vahvistaa ja julkaista sähköisiin allekirjoituksiin liittyviä tuotteita koskevien yleisesti tunnustettujen standardien viitenumeroita *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Jäsenvaltioiden on oletettava sähköisiin allekirjoituksiin liittyvän tuotteen täyttävän liitteessä II olevassa f kohdassa ja liitteessä III vahvistetut vaatimukset, jos tuote on kyseisten standardien mukainen.

6. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä edistääkseen allekirjoituksen todentamismenetelmien kehittämistä ja käyttöä liitteessä IV olevien turvallista allekirjoitusten todentamista koskevat suosittukset ja kuluttajien edut huomioon ottaen.

7. Jäsenvaltiot voivat asettaa mahdollisia lisävaatimuksia sähköisten allekirjoitusten käytölle julkisella sektorilla. Tällaisten vaatimusten on oltava objektiivisia, avoimia, suhteellisia ja syrjimättömiä, ja ne saavat liittyä vain kyseessä olevan sovelluksen erityispiirteisiin. Kyseiset vaatimukset eivät saa estää kansalaisille tarjottavaa rajat ylittäviä palveluja.

4 artikla

Sisämarkkinaperiaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion on sovellettava tämän direktiivin nojalla antamia kansallisia säännöksiä alueelleen sijoittautuneisiin varmennepalvelujen tarjoajiin ja niiden tarjoamiin palveluihin. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien varmennepalvelujen tarjontaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaiset sähköisiin allekirjoituksiin liittyvät tuotteet saavat liikkua vapaasti sisämarkkinoilla.

5 artikla

Sähköisten allekirjoitusten oikeusvaikutukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaiset kehittyneet sähköiset allekirjoitukset, jotka perustuvat hyväksytyyn varmenteeseen ja jotka on luotu turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä

a) täyttävät sähköisessä muodossa olevan tiedon osalta allekirjoitukselle asetettavat oikeudelliset edellytykset samalla tavoin kuin käsin kirjoitettu allekirjoitus täyttää kyseiset vaatimukset paperilla olevan tiedon osalta; ja että

b) ne kelpaavat todisteeksi oikeudellisissa menettelyissä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköiseltä allekirjoitukselta ei evätä oikeudellista vaikutusta ja hyväksyttävyyttä todisteena oikeudellisissa menettelyissä yksinomaan sen vuoksi, että

— allekirjoitus on sähköisessä muodossa, tai

— se ei perustu hyväksytyyn varmenteeseen, tai

— se ei perustu akkreditoidun varmennepalvelujen tarjoajan myöntämään hyväksytyyn varmenteeseen, taikka

— sitä ei ole luotu turvallisella allekirjoituksen luomismenetelmällä.

6 artikla

Vastuu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava ainakin se, että myöntämällä yleisölle varmenteita hyväksytyinä varmenteina tai takamalla yleisölle varmenteen varmennepalvelun tarjoaja on vastuussa varmenteeseen perustellulla tavalla tukeutuvalla yhteisölle taikka oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle aiheutuvasta vahingosta seuraavien seikkojen osalta:

a) hyväksytyssä varmenteessa olevien tietojen paikkansapitävyys sen myöntämisajankohtana ja kaikkien hyväksytyissä varmenteissa ilmoitettavien tietojen sisältyminen varmenteeseen;

b) varmuus siitä, että hyväksytyssä varmenteessa yksilöidyllä henkilöllä oli varmenteen myöntämisajankohtana hallussaan allekirjoituksen luomiseen käytettävät tiedot, jotka vastaavat varmenteessa mainittuja tai määriteltyjä allekirjoituksen todentamiseen käytettäviä tietoja; ja

c) varmuus siitä, että allekirjoituksen luomiseen käytettäviä tietoja ja allekirjoituksen todentamiseen käytettäviä tietoja voidaan käyttää toisiaan täydentävästi, silloin kun varmennepalvelujen tarjoaja on luonut ne molemmat,

jollei varmennepalvelujen tarjoaja pysty todistamaan, ettei hän ole toiminut huolimattomasti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava ainakin se, että varmennepalvelujen tarjoaja, joka on myöntänyt yleisölle varmenteita hyväksytyinä varmenteina, on varmenteen peruuttamista koskevan merkinnän tekemättä jättämisen johdosta vastuussa varmenteeseen perustellulla tavalla tukeutuvalla yhteisölle taikka oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle aiheutuvasta vahingosta, jollei varmennepalvelujen tarjoaja pysty todistamaan, ettei hän ole toiminut huolimattomasti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on mahdollisuus ilmoittaa hyväksytyssä varmenteessa kyseisen varmenteen käyttöä koskevista rajoituksista edellyttäen, että tällaiset rajoitukset ovat kolmansien osapuolten tunnistettavissa. Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut hyväksytyin varmenteen käytöstä siinä annettujen käyttörajoitusten vastaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajilla on hyväksytyssä varmenteessa mahdollisuus ilmoittaa niiden toimien arvoa koskeva rajoitus, joihin varmennetta voidaan käyttää, edellyttäen, että tällaiset rajoitukset ovat kolmansien osapuolten tunnistettavissa.

Varmennepalvelujen tarjoaja ei ole vastuussa vahingosta, joka aiheutuu siitä, että tämä enimmäisrajoitus ylitetään.

5. Edellä 1—4 kohdan säännökset eivät rajoita kuluttajajohdettujen palvelujen tarjoajien osalta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ soveltamista.

7 artikla

Kansainväliset näkökohdat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmanteen maahan sijoittautuneen varmennepalvelujen tarjoajan hyväksytyinä varmenteina yleisölle myöntämät varmenteet tunnustetaan oikeusvaikutuksiltaan vastaaviksi kuin yhteisöön sijoittautuneen varmennepalvelujen tarjoajan myöntämät varmenteet, jos:

- varmennepalvelujen tarjoaja täyttää tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset ja on akkreditoitu jäsenvaltion käyttöönotettavan vapaaehtoisuuteen perustuvan akkreditointijärjestelmän mukaisesti; tai
- tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukainen yhteisöön sijoittautunut varmennepalvelujen tarjoaja takaa varmenteen; taikka
- varmenne tai varmennepalvelun tarjoaja on tunnustettu yhteisön ja yhden tai useamman kolmannen maan tai kansainvälisten organisaatioiden välisen kahden- tai monenvälisen sopimuksen nojalla.

2. Helpottaakseen yhteisön jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä rajat ylittäviä varmennepalveluja ja kolmansista maista peräisin olevien kehittyneiden sähköisten allekirjoitusten oikeudellista tunnustamista, komissio antaa tarvittaessa ehdotuksia varmennepalveluihin sovellettavien standardien ja kansainvälisten sopimusten tehokkaaksi täytäntöönpanemiseksi. Komissio antaa neuvostolle tarvittaessa erityisesti ehdotuksia asianmukaisista neuvotteluvaltuuksista kolmansien maiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa tehtäviä

kahden- ja monenvälisiä sopimuksia varten. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

3. Jos komissiolle ilmoitetaan yhteisön yritysten toteamista vaikeuksista kolmansien maiden markkinoille pääsyssä, se voi tarvittaessa tehdä neuvostolle ehdotuksia asianmukaisten neuvotteluvaltuuksien antamiseksi sitä varten, että yhteisön yritykset saisivat vastaavat oikeudet näissä kolmansissa maissa. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Tämän kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät saa vaikuttaa asiaankuuluviin kansainvälisiin sopimuksiin perustuviin yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteisiin.

8 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että varmennepalvelujen tarjoajat ja akkreditoinnista tai valvonnasta vastaavat kansalliset laitokset noudattavat yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽²⁾ säädettyjä vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisölle varmenteita myöntävä varmennepalvelujen tarjoaja saa hankkia henkilötietoja vain suoraan tietojen kohteelta itseltään tai saatuaan hänen nimenomaisen suostumuksensa ja ainoastaan siinä määrin kuin se on välttämätöntä varmenteen myöntämiseksi ja ylläpitämiseksi. Tietoja ei saa koota tai muokata muihin tarkoituksiin ilman tietojen kohteen nimenomaista lupaa.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää sitä, että varmennepalvelujen tarjoaja ilmoittaa varmenteessa allekirjoittajan todellisen nimen sijasta salanimen, tämän kuitenkin vaikuttamatta salanimelle kansallisessa lainsäädännössä annettavaan oikeusvaikutukseen.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa sähköisten allekirjoitusten komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Tapauksissa, joissa on viitattu tähän kohtaan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa mainitun päätöksen 8 artiklan mukaisesti.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

10 artikla

Komitean tehtävät

Komitea tarkentaa 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän direktiivin liitteissä säädettyjä vaatimuksia, 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita sekä sähköisiin allekirjoituksiin liittyvien tuotteiden 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistettuja ja julkaistuja yleisesti tunnustettuja standardeja.

(1) EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

(2) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

11 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava seuraavat tiedot komissiolle ja muille jäsenvaltioille:
- tiedot vapaaehtoisuuteen perustuvista kansallisista akkreditointijärjestelmistä, mukaan lukien mahdolliset 3 artiklan 7 kohdan mukaiset lisävaatimukset;
 - akkreditoinnista ja valvonnasta vastaavien kansallisten laitosten sekä 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen laitosten nimet ja osoitteet; ja
 - kaikkien akkreditoidujen kansallisten varmennepalvelujen tarjoajien nimet ja osoitteet.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan nojalla toimitettavat tiedot ja näiden tietojen muutokset mahdollisimman pian.

12 artikla

Tarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän direktiivin toteuttamista sekä antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä kertomuksen viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2003.
2. Tässä kertomuksessa on arvioitava muun muassa, onko direktiivin soveltamisalaa teknisen, markkinoihin liittyvän ja oikeudellisen kehityksen vuoksi muutettava. Kertomuksessa on erityisesti oltava saatuihin kokemuksiin perustuva arvio yhdenmukaistamiseen liittyvistä näkökohdista. Kertomukseen on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotuksia.

13 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 1999.

Euroopan parlamentin puolesta

N. FONTAINE

Puhemies

Neuvoston puolesta

S. HASSI

Puheenjohtaja

LIITE I

Hyväksytyjä varmenteita koskevat vaatimukset

Hyväksytyssä varmenteessa on oltava:

- a) osoitus siitä, että varmenne on myönnetty hyväksyttynä varmenteena;
 - b) tiedot varmennepalvelujen tarjoajasta ja valtiosta, johon se on sijoittautunut;
 - c) allekirjoittajan nimi tai salanimi, jonka osalta on mainittava kyseessä olevan salanimi;
 - d) mahdollisuus lisätä allekirjoittajaan liittyvä asiaankuuluva erityismääre, riippuen varmenteen aiotusta käyttötarkoituksesta;
 - e) allekirjoituksen todentamiseen käytettävät tiedot, jotka vastaavat allekirjoittajan valvonnassa olevia allekirjoituksen luomiseen käytettäviä tietoja;
 - f) tieto varmenteen voimassaoloajan alkamis- ja päättymisajankohdasta;
 - g) varmenteen tunnuskoodi;
 - h) varmenteen myöntävän varmennepalvelujen tarjoajan kehittynyt sähköinen allekirjoitus;
 - i) mahdolliset varmenteen käyttörajoitukset; ja
 - j) mahdolliset arvomääräiset rajoitukset toimille, joihin varmennetta voidaan käyttää.
-

LIITE II

Hyväksytyjä varmenteita myöntävien varmennepalvelujen tarjoajia koskevat vaatimukset

Varmennepalvelujen tarjoajien on:

- a) osoitettava varmennepalvelujen tarjoamisen edellyttämä luotettavuus;
- b) varmistettava nopea ja varma hakemistopalvelu sekä luotettava ja viivytyksetön peruuttamismahdollisuus;
- c) varmistettava, että varmenteen myöntämisen tai peruuttamisen päivämäärä ja aika voidaan määrittää tarkasti;
- d) todennettava tarkoituksenmukaisin keinoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti sen henkilön henkilöllisyys ja tarvittaessa tietyt erityismääräet, jolle hyväksytyt varmenne on myönnetty;
- e) pidettävä palveluksessaan henkilökuntaa, jolla on tarjottujen palvelujen edellyttämä asiantuntemus, kokemus ja pätevyys varsinkin johtotehtävissä toimivien osalta, sähköisten allekirjoitusten tekniikoihin liittyvä asiantuntemus ja tarkoituksenmukaisten turvatoimien tuntemus; palvelujen tarjoajien on lisäksi noudatettava asianmukaisia ja tunnustettujen standardien mukaisia hallinnollisia ja liikkeenjohdollisia menetelytapoja;
- f) käytettävä luotettavia järjestelmiä ja tuotteita, jotka on suojattu muutoksilta ja joilla varmistetaan tuotteiden tukemien prosessien turvallisuus niin tekniikan kuin salaamisen osalta;
- g) toteutettava toimenpiteet varmenteiden väärentämisen ehkäisemiseksi ja, silloin kun varmennepalvelun tarjoaja luo allekirjoituksen luomiseen käytettävät tiedot, taattava luottamuksellisuus kyseisiä tietoja luotaessa;
- h) hallittava tämän direktiivin vaatimusten mukaisen toiminnan edellyttämiä varoja varsinkin vahinkovastuiden kattamiseksi, esimerkiksi asianmukaisella vakuutuksella;
- i) arkistoitava kaikki asiaankuuluvat hyväksytyjä varmennetta koskevat tiedot tarkoituksenmukaiseksi ajaksi erityisesti voidakseen esittää varmentamista koskevia todisteita oikeudellisissa menettelyissä. Tällaisia arkistoja voidaan ylläpitää sähköisessä muodossa;
- j) oltava tallentamatta tai jäljentämättä varmennepalvelujen tarjoajalta salausavaimen hallintapalveluja saaneen henkilön allekirjoituksen luomiseen käytettäviä tietoja;
- k) ennen ryhtymistä sopimussuhteeseen sähköiselle allekirjoitukselleen varmennusta hakevan henkilön kanssa ilmoitettava kyseiselle henkilölle tiedon säilyttävää viestintämuotoa käyttäen varmenteen käytön tarkoista ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien sen käyttörajoitukset, vapaaehtoisuuteen perustuvan akkreditointijärjestelmän olemassaolosta sekä valitus- ja riitojenratkaisumenettelyistä. Nämä tiedot, jotka voidaan toimittaa sähköisesti, on annettava kirjallisesti ja selvästi ymmärrettävällä kielellä. Näiden tietojen olennaisten kohtien on lisäksi pyynnöstä oltava varmenteeseen tukeutuvien kolmansien osapuolien saatavilla;
- l) käytettävä luotettavia järjestelmiä varmenteiden tallentamiseen todennettavassa muodossa siten, että
 - ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat syöttää tietoja ja tehdä niihin muutoksia,
 - tietojen aitous voidaan tarkistaa,
 - yleisöllä on oikeus tehdä varmenteita koskevia hakuja vain silloin, kun varmenteen haltijalta on saatu lupa, ja
 - että näitä turvallisuusvaatimuksia vaarantavat tekniset muutokset ovat operaattorin nähtävissä.

*LIITE III***Turvallisia allekirjoituksen luomismenetelmiä koskevat vaatimukset**

1. Turvallisilla allekirjoituksen luomismenetelmillä on tarkoituksenmukaista tekniikkaa ja menettelytapoja käyttäen varmistettava ainakin, että
 - a) allekirjoituksen luomiseen käytettäviä tietoja voi käytännössä käyttää vain kerran ja että niiden luottamuksellisuus voidaan kohtuudella varmistaa;
 - b) allekirjoituksen luomiseen käytettäviä tietoja ei voi kohtuullisella varmuudella johtaa ja että allekirjoitus on suojattu kulloinkin käytössä olevaa tekniikkaa käyttäen suoritettavalta väärentämiseltä;
 - c) laillinen allekirjoittaja voi luotettavasti suojata allekirjoituksen luomiseen käytettävät tiedot muiden käytöltä.
2. Turvalliset allekirjoituksen luomismenetelmät eivät saa muuttaa allekirjoitettavia tietoja eivätkä estää niiden esittämistä allekirjoittajalle ennen allekirjoittamismenettelyä.

*LIITE IV***Turvallista allekirjoitusten todentamista koskevat suositukset**

Allekirjoituksen todentamismenettelyn aikana olisi kohtuullisella varmuudella varmistettava, että:

- a) allekirjoituksen todentamiseen käytettävät tiedot vastaavat todentajalle näkyvissä olevia tietoja;
 - b) allekirjoitus todennetaan luotettavasti ja että todentamisen tulos on asianmukaisesti nähtävissä;
 - c) todentaja voi tarvittaessa luotettavasti todeta allekirjoitettujen tietojen sisällön;
 - d) allekirjoituksen todentamishetkellä vaaditun varmenteen aitous ja pätevyys voidaan luotettavasti todentaa;
 - e) todentamisen tulos ja allekirjoittajan henkilöllisyys ovat asianmukaisesti nähtävissä;
 - f) salanimen käyttö on osoitettu selvästi; ja
 - g) kaikki turvallisuuteen liittyvät muutokset ovat havaittavissa.
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä joulukuuta 1999,

eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa annetun neuvoston direktiivin 90/429/ETY liitteen B muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4507)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/39/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/429/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 1999/608/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Aujeszkyin taudin osalta turvallisuuden kannalta riittävänä aikana pidetään 30 päivää epäilyksenalaisen lähetyksen poistamisesta johtuvan tilan puhdistuksen ja desinfioinnin jälkeen.
- 2) Direktiivin 90/429/ETY liitteessä B olevan I kohdan 4 kohdan b alakohta olisi sen vuoksi muutettava.
- 3) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 90/429/ETY liitteessä B olevan I kohdan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”30 edellisen päivän aikana ei ole tehty kliinisiä, patologisia eikä serologisia havaintoja Aujeszkyin taudista”.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 62.

⁽²⁾ EYVL L 242, 14.9.1999, s. 20.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 16 päivänä joulukuuta 1999,
ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi kylmäsäilytyslaitteille

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 4522)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/40/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon yhteisön ekotuotemerkin myöntämisyjärjestelmästä 23 päivänä maaliskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 880/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo, että

- 1) asetuksen (ETY) N:o 880/92 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että yhteisön ympäristömerkin myöntämisehdot määritellään tuoteryhmittäin,
- 2) asetuksen (ETY) N:o 880/92 10 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tuotteen ympäristövaikutukset on arvioitava tuoteryhmäkohtaisten erityisperusteiden pohjalta,
- 3) on aiheellista määrittää testausmenetelmiä ja energiankulutusluokittelua koskevat vaatimukset sen mukaisesti, mitä säädetään neuvoston direktiivin 92/75/ETY soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kotitalouksien sähkökäyttöisten jääkaappien, pakastimien ja näiden yhdistelmien energiankulutuksen osoittamisen osalta 21 päivänä tammikuuta 1994 annetussa komission direktiivissä 94/2/EY ⁽²⁾, sekä mukauttaa energiankulutusvaatimukset tekniikan ja markkinoiden kehitykseen,
- 4) komissio vahvisti päätöksellä 96/703/ETY ⁽³⁾ ekologiset arviointiperusteet yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi kylmäsäilytyslaitteille, ja kyseisen päätöksen 3 artiklan mukaisesti arviointiperusteiden voimassaoloaika päättyy 27 päivänä marraskuuta 1999,
- 5) on tarkoituksenmukaista tehdä uusi päätös tätä tuoteryhmää koskevista ekologisista arviointiperusteista, jotta kylmäsäilytyslaitteiden valmistajat ja maahantuojat voivat osallistua yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmään,
- 6) komissio on asetuksen (ETY) N:o 880/92 6 artiklan mukaisesti kuullut tärkeimpiä etujärjestöjä neuvonta-antavassa foorumissa, ja
- 7) tässä päätöksessä määrätty toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 880/92 7 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuoteryhmällä "kylmäsäilytyslaitteet" (jäljempänä 'tuoteryhmä') tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

Sähkökäyttöiset, kotitalouskäyttöön tarkoitetut jääkaapit, pakasteiden säilytyslaitteet, pakastimet ja näiden yhdistelmät.

Laitteet, jotka voivat käyttää myös muita energialähteitä, kuten akkuja, eivät kuulu tähän tuoteryhmään.

2 artikla

Tuoteryhmän ympäristövaikutukset ja käyttökelpoisuus arvioidaan liitteessä esitettyjen erityisten ekologisten arviointiperusteiden pohjalta.

3 artikla

Tuoteryhmän määritelmä ja tuoteryhmää koskevat ekologiset arviointiperusteet ovat voimassa tämän päätöksen tiedoksiantamispäivästä 1 päivään joulukuuta 2002. Jos tuoteryhmän määritelmästä ja ekologisista arviointiperusteista ei kuitenkaan ole vielä tehty uutta päätöstä 1 päivään joulukuuta 2002 mennessä, tämä voimassaoloaika päättyy joko 1 päivänä joulukuuta 2003 tai sinä päivänä, jolloin uusi päätös tehdään, riippuen siitä, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.

4 artikla

Hallinnollisiin tarkoituksiin tälle tuoteryhmälle annetaan tunnusnumero "012".

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta
 Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 99, 11.4.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 45, 17.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 323, 13.12.1996, s. 34.

LIITE

EKOLOGISET ARVIOINTIPERUSTEET

KEHYS

Saadakseen ympäristömerkin laitteen on täytettävä tässä liitteessä esitetyt arviointiperusteet, joiden avulla pyritään:

- vähentämään energiankäytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja tai vaaroja (ilmaston lämpeneminen, happamoituminen, uusiutumattomien luonnonvarojen ehtyminen) vähentämällä energian kulutusta,
- vähentämään mahdollisesti otsonikerrosta heikentävien ja muiden vaarallisten aineiden käytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja tai vaaroja vähentämällä näiden aineiden käyttöä,
- vähentämään mahdollisesti kasvihuoneilmiötä edistävien aineiden käytöstä ympäristölle aiheutuvia vahinkoja tai vaaroja.

Arviointiperusteilla edistetään myös parhaiden toimintatapojen (ympäristöä mahdollisimman vähän kuormittavan käytön) toteuttamista ja lisätään kuluttajien ympäristötietoisuutta.

Lisäksi muoviosien merkintä edistää laitteiden kierrätystä.

Hakemuksen arvioinnissa ja tässä liitteessä vahvistettujen arviointiperusteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastuksessa toimivaltaisten elinten suositellaan ottavan huomioon tunnustettujen ympäristönhallintojärjestelmien kuten EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä EMASin tai ISO 14001 -standardin noudattamisen. (Huomautus: näiden hallintojärjestelmien soveltaminen ei ole pakollista.)

ENSISIJAISET ARVIOINTIPERUSTEET

1. Energiansäästö

Laitteen energiatehokkuusindeksi, joka on määritelty komission direktiivin 94/2/EY⁽¹⁾ liitteessä V, on oltava pienempi kuin 42 prosenttia käytettäessä samaa EN 153-testausmenetelmää ja samanlaista jaottelua kymmeneen luokkaan

Hakijan on toimitettava jäljennökset komission direktiivin 94/2/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista teknisistä asiakirjoista. Asiakirjoihin on sisällyttävä testauselosteet vähintään kolmesta EN 153 -standardin mukaisesti suoritetusta energiankulutuksen mittauksesta. Näiden mittausten aritmeettisen keskiarvon on oltava pienempi tai yhtä suuri kuin edellä mainittu vaatimus. Energiamerkinnässä ilmoitettu arvo ei saa olla tätä keskiarvoa pienempi, ja energiamerkinnässä ilmoitetun energiatehokkuusluokan on vastattava tätä keskiarvoa.

Jos toimivaltainen elin tarkistaa tulokset, mikä ei ole pakollista hakemusten jättämisen yhteydessä, sen on sovellettava EN 153 -standardissa vahvistettuja toleransseja ja valvontamenettelyjä.

2. Kylmä- ja vaahdotusaineiden otsonia tuhoavan ominaisvaikutuksen vähentäminen

Jäähdytyskierrossa käytettävien kylmäaineiden sekä laitteen eristeiden valmistuksessa käytettävien vaahdotusaineiden otsonia tuhoavan ominaisvaikutuksen on oltava nolla.

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Hakijan ja/tai tämän tavarantoimittajien on ilmoitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle käytetyt kylmä- ja vaahdotusaineet sekä yksityiskohtaiset tiedot niiden otsonia kuluttavasta ominaisvaikutuksesta.

3. Kylmä- ja vaahdotusaineiden suhteellisen kasvihuonevaikutuksen vähentäminen

Jäähdytyskierrossa käytettävien kylmäaineiden sekä laitteen eristeiden valmistuksessa käytettävien vaahdotusaineiden suhteellinen kasvihuonevaikutus saa olla enintään 15 (CO₂-ekvivalentina 100 vuoden tarkastelujaksolla).

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Hakijan ja/tai tämän tavarantoimittajien on ilmoitettava hakemuksen arvioinnista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle käytetyt kylmä- ja vaahdotusaineet sekä yksityiskohtaiset tiedot niiden suhteellisesta kasvihuonevaikutuksesta.

LISÄPERUSTEET

4. Käyttöään jatkaminen

Valmistajan on annettava kaupallinen takuu siitä, että laite toimii vähintään 3 vuoden ajan. Takuu on voimassa siitä päivästä alkaen, jona tuote toimitetaan asiakkaalle.

⁽¹⁾ EYVL L 45, 17.2.1994, s. 1.

Sopivien varaosien ja huollon saatavuus on taattava 12 vuoden ajan sen jälkeen, kun tuotanto lopetetaan.

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen.

5. Keräys ja kierrätys

Valmistajan on järjestettävä uusiin vaihdettavien kylmäsäilytyslaitteiden ja osien ilmainen keräys kierrätystä varten; velvollisuus ei koske tuotteita, jotka ovat saastuneet käytössä (esim. lääketieteellisistä tai ydinlaitoksista peräisin olevat kylmäsäilytyslaitteet).

Kylmäsäilytyslaitteen on lisäksi täytettävä seuraavat vaatimukset:

- 1) Valmistajan on otettava huomioon kylmäsäilytyslaitteen purkaminen ja esitettävä purkuselostus. Selostuksen perusteella on muun muassa voitava varmistaa, että:
 - liitokset on helppo löytää ja niihin on helppo päästä käsiksi
 - sähkölaitteiden osat on helppo löytää ja purkaa
 - tuote on helppo purkaa tavanomaisia työkaluja käyttäen
 - yhteensopimattomat ja vaaralliset aineet ovat erotettavissa.
- 2) Yli 50 gramman painoisissa muoviosissa on oltava ISO 11469 -standardin mukainen pysyvä merkintä, josta käy ilmi materiaali. Tätä arviointiperustetta ei sovelleta suulakepuristettuihin muoviosiin.
- 3) Yli 25 gramman painoiset muoviosat eivät saa sisältää seuraavia palonsuoja-aineita:

Nimi	CAS-numero
dekabromidifenylyli	13654-09-6
monobromidifenylylieetteri	101-55-3
dibromidifenylylieetteri	2050-47-7
tribromidifenylylieetteri	49690-94-0
tetrabromidifenylylieetteri	40088-47-9
pentabromidifenylylieetteri	32534-81-9
hexabromidifenylylieetteri	36483-60-0
heptabromidifenylylieetteri	68928-80-3
oktabromidifenylylieetteri	32536-52-0
nonabromidifenylylieetteri	63936-56-1
dekabromidifenylylieetteri	1163-19-5
klooriparafiinit, joiden ketjun pituus on 10—13 hiiliatomia ja joiden klooripitoisuus on yli 50 painoprosenttia	85535-84-8

- 4) Yli 25 gramman painoisissa muoviosissa ei saa käyttää sellaisia aineita sisältäviä palonsuoja-aineita tai -yhdisteitä, joihin on liitetty tai joihin voidaan liittää jokin seuraavista neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 98/98/EY⁽²⁾, määritellyistä vaarallisuutta osoittavista lausekkeista tai mikä tahansa näiden lausekkeiden yhdistelmä: R45 (voi aiheuttaa syöpää), R46 (voi aiheuttaa perimän muutoksia), R50 (erittäin myrkyllistä vesieliölle), R51 (myrkyllistä vesieliölle), R52 (haitallista vesieliölle), R53 (voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä), R60 (voi alentaa hedelmällisyyttä) tai R61 (voi aiheuttaa sikiövaurioita).

Tätä vaatimusta ei sovelleta palonsuoja-aineisiin, joiden kemialliset ominaisuudet muuttuvat käytön aikana siten, ettei niitä ole enää syytä luokitella mihinkään edellä lueteltuun vaararyhmään, ja joista ainoastaan alle 0,1 prosenttia säilyy käsittelyssä osassa siinä muodossa, jossa kyseiset palonsuoja-aineet olivat ennen niiden käyttöä.

- 5) Mahdollisen tulevan talteenoton helpottamiseksi kylmäaineen ja eristeiden valmistuksessa käytetyn vaahdotusaineen tyyppi on ilmoitettava laitteessa joko tyyppikilvessä tai sen lähellä.

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Haltijan on toimitettava hakemuksen arvioimista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös purkuselostuksesta. Hakijan ja/tai tämän tavarantoimittajien on ilmoitettava tälle toimivaltaiselle elimelle käytetyt kylmä- ja vaahdotusaineet, ja jos yli 25 grammaa painavissa muoviosissa on käytetty palonsuoja-aineita, käytetyt palonsuoja-aineet.

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 355, 30.12.1998, s. 1.

6. Käyttöohjeet

Myydyn laitteen mukana on seurattava käyttöopas, jossa annetaan ohjeita ympäristöä säästävästä käytöstä ja erityisesti seuraavat tiedot:

1. Kansilehdellä tai ensimmäisellä sivulla on oltava seuraava teksti: "Tässä oppaassa annetaan tietoja ympäristövaikutusten vähentämisestä".
2. Suosituksia laitteen energiankulutuksen kannalta parhaasta mahdollisesta käytöstä, muun muassa seuraavat ohjeet:
 - 2.1 kylmäsäilytyslaitteen sijoittamis- tai asennusohjeet, joissa mainitaan muun muassa, kuinka paljon laitteen ympärille on jätettävä tyhjää tilaa riittävän ilmankierron varmistamiseksi, ja joissa ilmoitetaan myös, että kuluttaja voi saavuttaa huomattavia energiansäästöjä, jos hänellä on mahdollisuus sijoittaa laite lämmittämättömään tai viileään tilaan,
 - 2.2 laitetta pitäisi välttää sijoittamasta minkään lämmönlähteen (esimerkiksi uunin tai lämpöpatterin) viereen tai suoraan auringonvaloon; kuluttajan pitäisi tarvittaessa harkita laitteen eristämistä seinässä tai lattiassa olevista lämmönlähteistä,
 - 2.3 termostaatin asento riippuu huoneenlämpötilasta, mistä syystä laitteen lämpötila-asetus on tarkastettava sopivalla lämpömittarilla (annettava menettelyohjeet),
 - 2.4 ovea tai kantta ei saisi pitää avattuna tarpeettoman usein ja tarpeettoman kauan, varsinkin jos on kyse kaappipakastimesta,
 - 2.5 kuumien elintarvikkeiden olisi annettava jäähtyä ennen kuin ne asetetaan laitteeseen, koska niiden aiheuttama höyry huurruttaa haihdutusyksikön; terveys- ja hygieniasyistä jäähdytysajan olisi kuitenkin oltava mahdollisimman lyhyt,
 - 2.6 haihdutusyksikköön ei saisi antaa muodostua paksua jääkerrosta; säännöllinen sulatus helpottaa jääkerroksen poistamista,
 - 2.7 oven tiiviste on uusittava, jos se ei toimi moitteettomasti,
 - 2.8 laitetta muutettaessa on varattava riittävästi aikaa, ennen kuin laite kytketään uudelleen päälle
 - 2.9 laitteen takana oleva jäähdytin ja laitteen alla oleva tila on pidettävä puhtaana pölystä ja ruoanlaiton käryistä.
 - 2.10 edellä mainittujen seikkojen laiminlyönti lisää energiankulutusta.
3. Oppaassa on annettava ohje, jonka mukaan olisi vältettävä laitteen takana olevan jäähdyttimen (lämmönsiirtimen) vioittumista tai muita tilanteita, jotka johtavat kylmäaineen pääsyyn ympäristöön, koska se voi olla vaaraksi ympäristölle ja terveydelle. Oppaassa on mainittava erityisesti, ettei jään poistamiseen pitäisi käyttää teräviä esineitä (kuten veistä tai ruuvimeisseliä), sillä ne voivat vahingoittaa haihdutusyksikköä.
4. Ilmoitus, että laite sisältää nesteitä ja on valmistettu osista ja materiaaleista, jotka voidaan käyttää uudelleen ja/tai kierrättää.
5. Ohjeet, kuinka kuluttaja voi hyödyntää valmistajan järjestämää vanhojen laitteiden keräystä.

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen. Hakijan on toimitettava hakemuksen arvioimista vastaavalle toimivaltaiselle elimelle jäljennös käyttöoppaasta.

7. Melupäästöjen rajat

Laitteen ilmassa kantautuva melu äänitehona ilmaistuna ei saa ylittää arvoa 42 dB(A) (re lpW).

Kuluttajalle on annettava selkeästi näkyvät tiedot laitteen melutasosta sisällyttämällä tiedot kylmäsäilytyslaitteiden energiamerkintään.

Melutaso mitataan ja melutasoa koskevat tiedot annetaan neuvoston direktiivin 86/594/ETY⁽¹⁾ mukaisesti käyttäen EN 28960 -standardia.

Tätä arviointiperustetta ei sovelleta direktiivin 94/2/EY liitteessä IV tarkoitettuun luokkaan 9 "kotitalouksien säiliöpakastimet".

Hakijan on vakuutettava, että tuote on näiden vaatimusten mukainen.

⁽¹⁾ EYVL L 344, 6.12.1986, s. 24.

8. Kuluttajille annettavat tiedot

Seuraavan tekstin on oltava selvästi kuluttajan nähtävissä (mahdollisuuksien mukaan merkin vieressä):

- Tälle tuotteelle on myönnetty Euroopan unionin ympäristömerkki, koska sen energiankulutus on alhainen, se ei heikennä otsonikerrosta ja sen vaikutus kasvihuoneilmioon on vähäinen.
-

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 29 päivänä joulukuuta 1999,
tiettyjen sitovien tariffitietojen voimassaolosta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 5135)

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/41/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 955/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 5 kohdan a iii alakohdan ja 249 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1662/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo, että

- 1) silloin kun sitovat tariffitiedot, joihin viitataan tämän päätöksen liitteessä, ovat ristiriidassa muiden sitovien tariffitietojen kanssa ja kun sen tariffin luokittelut ovat ristiriidassa yhdistetyn tullinimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen kanssa, jotka on vahvistettu tariffi- ja tilastoinimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 ⁽⁵⁾ liitteessä I olevassa I osan I A osastossa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2626/1999 ⁽⁶⁾,
- 2) mainittujen sitovien tariffitietojen ei tulisi olla enää voimassa ja sen vuoksi tiedot antaneiden tulliviranomaisten olisi kumottava edellä mainitut ristiriitaiset sitovat tariffitiedot niin pian kuin mahdollista ja ilmoitettava asiasta komissiolle,

- 3) saaja voi tarvittaessa asetuksen (ETY) N:o 2454/93 14 artiklan 1 kohdan mukaan soveltaa tietyn määräajan sitovaa tariffitietoa, joka on lakannut olemasta voimassa, ja
- 4) tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat tullikoodeksikomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Liitteen taulukossa olevassa sarakkeessa 1 viitatu sitovat tariffitiedot, jotka ovat sarakkeessa 2 mainittujen tulliviranomaisten antamia ja joiden tariffiin luokittelut ovat sarakkeessa 3, on kumottava mahdollisimman pian ja viimeistään kahdentenkymmenentenäensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun tämä päätös on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Yhdistyneelle kuningaskunnalle ja Irlannille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä joulukuuta 1999.

Komission puolesta
 Franz FISCHLER
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 119, 7.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 197, 29.7.1999, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 321, 14.12.1999, s. 3.

LIITE

Sitova tarifiennakkotieto (Viittaus)	Tulliviranomainen	Tariffin luokittelu
No. 1 UK 103353223	HM Customs and Excise Tariff & Statistical Office Southend-on-Sea United Kingdom	3006 10 90
No. 2 IE 97N4-14-3173-02	Tariff Classification Unit Customs & Excise Branch Office of the Revenue Commissioners Nenagh Ireland	9018 90 85
No. 3 UK 100773801	HM Customs & Excise Tariff & Statistical Office Southend-on-Sea United Kingdom	9021 90 90